

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 750/2019

05.09.2019. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Зорана Панића и захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ - адвоката Мирослава Тодоровића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 474/13 од 11.12.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 175/19 од 11.04.2019. године, у седници већа одржаној 05.09.2019. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 474/13 од 11.12.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 175/19 од 11.04.2019. године, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу поднети захтеви **ОДБАЦУЈУ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 474/13 од 11.12.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и два месеца, и због извршеног кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и два месеца, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 18.09.2012. до 08.02.2013. године; окривљени ББ оглашен је кривим због извршеног кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 18.09.2012. до 22.01.2013. године, која ће се извршити тако што ће је издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, на начин како то предвиђа Закон о извршењу кривичних санкција, а у противном ће иста бити замењена казном затвора коју ће издржавати у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом окривљени су обавезани да суду накнаде трошкове кривичног поступка и судског паушала, као у изреци пресуде, те им је на основу члана 367. став 7. у вези члана 91. и члана 92. КЗ у вези члана 541. ЗКП, одузета имовинска корист, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 175/19 од 11.04.2019. године, делимичним усвајањем жалбе окривљеног АА и жалби његових бранилаца (адвоката: Радослава Маринковића, Ђорђа Симића и Зорана Панића), а у односу на окривљеног АА по службеној дужности сходно одредби члана 451. ЗКП, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К 474/13 од 11.12.2018. године, само у делу одлуке о казни, тако што је тај суд окривљеном АА претходно утврдио за кривично дело примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 33. КЗ казну затвора у трајању од шест месеци, а за кривично дело примање мита из члана 367. став 1. КЗ казну затвора у трајању од шест месеци, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 10 месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 18.09.2012. до 08.02.2013. године, која ће се извршити у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, на начин како је то прописано Законом о извршењу кривичних санкција, а у противном ће иста бити замењена казном затвора коју ће издржавати у заводу за извршење казне затвора. Суд је окривљеног АА, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 33. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од шест месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 18.09.2012. до 22.01.2013. године, тако што ће исту издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, на начин како је то прописано Законом о извршењу кривичних санкција, а у противном ће иста бити замењена казном затвора коју ће издржавати у заводу за извршење казне затвора, док се у преосталом делу жалба окривљеног АА и жалбе његових бранилаца, те жалба браниоца окривљеног ББ и жалба Вишег јавног тужиоца у Београду одбијају као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђује.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Тодоровић, на основу члана 483. став 3. ЗКП, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1), члана 439. тачка 2), члана 16. став 5. ЗКП, члана 6. ЗКП и члана 74. став 1. тачка 3) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да исте укине и предмет врати на поновно суђење, суду у измењеном саставу, као и да одложи извршење казне по наведеним правноснажним пресудама до окончања одлуке по поднетом захтеву;

- бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Панић „у свему у складу са чланом 482. – 494. ЗКП“, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да укине побијане пресуде и предмет врати Апелационом суду на поновну одлуку, али пред потпуно измењеним већем или да исте преиначи тако то ће окривљеног ослободити од кривичне одговорности;

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, након чега је одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоце окривљених, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих су захтеви поднети, те је по оцени навода и предлога у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА – адвоката Мирослава Тодоровића и окривљеног ББ – адвоката Зорана Панића, су неосновани, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Поднетим захтевима бранилаца окривљених АА и ББ, се правноснажне пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, уз указивање да је препознавање лица, извршено од стране сведока ошт. ВВ и сведока ошт. ГГ без присуства бранилаца окривљених АА и ББ, чиме је повређено право окривљених на одбрану, с обзиром да је чланом 68. став 1. тачка 3) ЗКП недвосмислено уведено право окривљених да се бране уз стручну помоћ браниоца, а чланом 74. став 1. тачка 3) је прописано да окривљени мора да има браниоца ако је задржан или му је забрањено да напусти стан, или је притворен, имајући у виду да су оба окривљена у време вршења препознавања били у притвору.

Одредбом члана 104. став 1. ЗКП („Службени лист СРЈ“, број 68/2002) је прописано „Ако је потребно да се утврди да ли сведок препознаје одређено лице или предмет које је описао, показаше му се то лице заједно са другим њему непознатим лицима чије су основне особине сличне онима какве је описао, односно тај предмет заједно са предметима исте или сличне врсте, након чега ће се затражити да изјави да ли лице или предмет може да препозна са сигурношћу или са одређеним степеном вероватноће и да, у случају потврдног одговора, на препознато лице или предмет укаже“, док је ставом 2. прописано, да ће се у предкривичном и претходном кривичном поступку препознавање лица обавити тако да лице које је предмет препознавања не може да види сведока, нити сведок може да види то лице пре него што се приступи препознавању, а ставом 3. да се у предкривичном поступку препознавање лица обавља у присуству јавног тужиоца.“

Врховни касациони суд налази да су обе процесне радње препознавања лица вршене појединачно од стране оштећеног сведока ГГ, те појединачно од стране оштећеног сведока ВВ обављене пред овлашћеним службеним лицима МУП-а РС, у просторијама МУП-а РС, Сектора унутрашње контроле полиције, Управа за послове унутрашње контроле полиције Београд, у складу са одредбом члана 104. тада важећег ЗКП („Службени лист СРЈ“ бр. 68/2002) у присуству заменика Вишег јавног тужиоца у Београду Душанке Дадић о чему су сачињени посебни записници о препознавању лица под бројем Ку 73/12 18.09.2012. године, које записнике су потписали овлашћена службена лица МУП-а РС, Љубиша Пузовић и Иван Петковић, заменик Вишег јавног тужиоца у Београду Душанка Дадић, те сведоци оштећени ГГ и сведок оштећена ВВ. Дакле, присуство

браниоца окривљеног процесној радњи – препознавање лица, није било прописано тада важећим ЗКП, те су предузете радње извршене на законит начин, будући да се законитост процесних радњи цени у време предузимања, а супротни наводи у поднетим захтевима су оцењени као неосновани.

Поред тога Врховни касациони суд налази да се захтевом браниоца окривљеног ББ, адвоката Мирослава Тодоровића, неосновано указује да је предметни записник „недозвољени доказ“ јер је у записнику означено да је радња извршења наведеног кривичног дела „18.09.2012. године“, иако је радња извршења наведеног кривичног дела „12.07.2012. године“.

Врховни касациони суд налази да чињеница да је у уводном делу записника поред ознаке Ку 73/12 унет датум 18.09.2012. године - као датум када је препознавање извршено, не доводи у питање релевантност и законитост извршене доказне радње препознавања. Ово стога што је без обзира на чињеницу да је једно од кривичних дела извршено дана 12.07.2012. године, сама доказна радња предузета управо дана 18.09.2012. године, када је један од окривљених АА извршио још једно кривично дело и када су оба окривљена и АА и ББ задржани у полицијској станици. Ово тим пре ако се има у виду да је записник о препознавању потписан од свих учесника ове процесне радње – препознавање лица, која је извршена у складу са одредбом члана 104. став 3. ЗКП у присуству заменика Вишег јавног тужиоца у Београду Душанке Дадић.

Из наведених разлога, супротни наводи у захтевима бранилаца окривљених, адвоката Мирослава Тодоровића и адвоката Зорана Панића, да је на наведени начин учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, су оцењени као неосновани.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног Мирослава Тодоровића се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, која представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, али иста повреда није опредељена, односно није конкретизована, а Врховни касациони суд је, приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 4. у вези става 1. тачка 1) ЗКП, те делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП, то је овај суд, поднети захтев, у овом делу одбацио, јер нема прописан садржај.

Осим тога поднетим захтевима се указује: на недоследности, нелогичности, непрецизности и конфузност исказа саслушаних сведока чиме је, по ставу одбране, кредибилитет сведока доведен у питање; да није вршено вештачење одузетих новчаница у циљу утврђивања отисака прстију; да суд није правилно оценио исказ оштећене ВВ дат на главном претресу и др, чиме се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање – одредбу члана 440. ЗКП.

Поред тога поднетим захтевом адвоката Мирослава Тодоровића се изричито нумерички указује и на повреду одредбе члана 6. ЗКП и члана 16. став 5. ЗКП, уз навођење разлога који указују на повреду ових одредаба.

Међутим, како одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП одредбе члана 6. ЗКП, члана 16. став 5. ЗКП, те члана 440. ЗКП, не представљају законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца, поднети захтеви су и у овим деловима одбачени како недозвољени.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић